

(1882?)

Så kom söndagen, herrlig ~~grön~~ och
 stilla efter en stormig natt. Vi fring
 the upp på vårt rum kl. 8, kläddes
 oss sedan och for kl. 10 ett stort
 sällskap i en char-à-bancs ut till Ved-
 bak, ett ställe längre norrut vid Sundet,
 dit familjer brukar göra små utfärder.
 Der fanns ett hotel, nog närligt beskedligt
 att låna oss service samt en oacker
 löfsal, der vi dukade upp en smaklig
 frukost av medhafda korvar. Den
 långa färdin hade gifvit appetit, och
 vi smorde oss grundligt med kaffe, ägg
 smörgås. Derefter gjordes en lång pro-
 menad rundtur i en sällsynt
 oacker park, Örnrum, tillhörig en graf-
 ve Janneskjöld, och kl. $\frac{1}{2}$ slutto vi
 äter, 9 stora och två små, i den med
 blott 2 hästar förspända charabansen,
 och körde en annan väg hem.
 Der breddes äter Sundet sina blå ar-
 mar mot dem, som hade lust att pröf-
 va dess kylande gammelt, och mjuka
 kuddar lockade andra att boila en
 stund innan middagsgästerna anlände
 kl. $\frac{1}{2}$ 5. Dessa bestodo af Gamels och

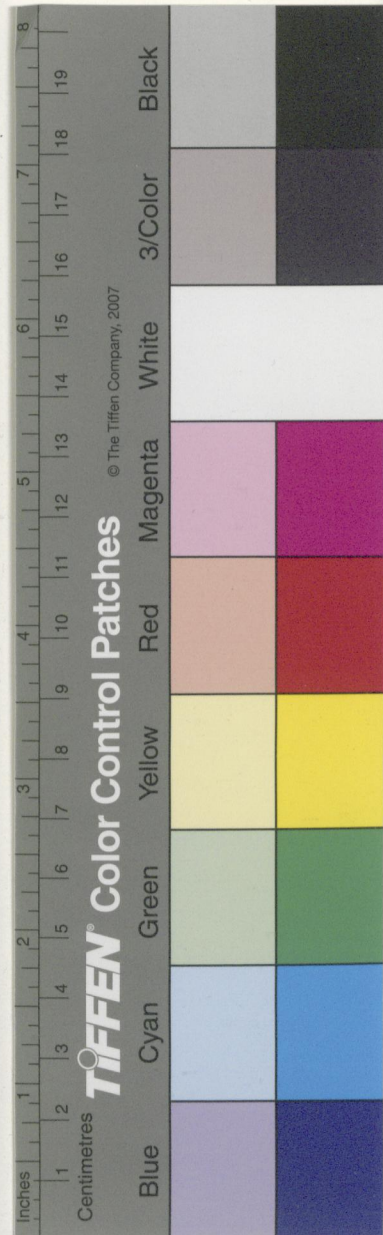

trevne skolmænd, lærere till ældste
 sønnen. En fin liten middag bestod:
 ingen snaps, ingen soppa, utan fört,
 en slags entree af ägg, fiskfärs, svampar
 etc med starkt kryddad sås, der efter
 skina kokta böror med rödt smör,
 så gästet med fläse sallader och sirt
 glass med maronger. Här ätes sällan
 soppa, aldrig smörgås bord, och vanligt
 vis blott tre rätter för främmade.
 Nu kom det bästa af allt: vintern
 trädgården nere vid hafvet! Tänk
 er en herrlig sommarafton vid ett öp-
 pet haf med blänkande dyningar, der
 hela horisonten var en sad af hvita sen-
 gel! Vidare en lummig strand med ma-
 hogny och guldregns bukar, der beqvä-
 ma sittplatser voro ordnade kring ett
 bord med en rykande kaffekanna, och
 ett isigt prastande, skämtande glämska
 de sällskap omkring! Och tänk er igen
 hur det loka, sväfvande i en hängematta
 med cigarrette i munnen och sin trogne
 ridhare vid sin sida, så ha ni situationen
 tydlig för er. (Eva ber mig tillägga att
 Anna Petrus gjorde kenne sällskap med

cigarretten.) Jag höll mig till fruarna
 och njöt af det sköna Gamleka kaffet.
 Sedan kommo tre herrar till; två
 af dem hade vackra röster och det
 musicerades rätt mycket derinne. Också
 jag sjöng ett par visor. Sedan svärma-
 des åter en stund i den mörka gumma-
 goällen ute i haven, der vi sågo fullma-
 nen bryta fram genom en tät moln-
 vägg. Hur vackert det var! Skaka-
 lott, att man ständigt hade så mycket
 folk omkring sig, att njutningen af
 det vackra skådespelet blef en smula
 bortblandad.

Morgonen derpå var det hällregn, och
 vi repte in på ångbåt i sällskap med Hr.
 Petrus, som skulle till sin affär.

Tänk, de snälla människorna, - de
 fra gifvit oss nyckeln till sin våning här
 i staden för att vi skulle få gå der och
 musisera när vi vilja. I dag voro vi der
 förste gången. Lustigt att så der liksom
 bryta sig in i främmade människors
 våning! Men roligt är det, att rå om ett
 piano, och innerligt tacksamma äro vi
 för detta ytterst bevis på förtroende och godhet.

- Jag talade med Gamil om Dr. Bremers
 lakarskrif, som pappa bad, men han
 kunde alls inga upplysningar gifva. Han
 sade blott att "icke tar han för meget af
 Dem". - Svårt är det att beräkne på för-
 hand, då jag ej vet hur länge jag skall gå
 hos honom. - Han fortgår att alla dagar
 blåsa in luft genom näsan i vat och
 jag tycker att det gör godt. Aluminione
 är alla guds mäs naturliga och norma-
 la, men också ej just starkare än förr.
 Våra utgifter ställa sig nu ungefär så:
 Logis med kaffe om morgonen 28 Kr.
 i veckan. Middag à 1 Kr. person 14 kr.
 och the med smörgås à 50 öre p. 7 kr.
 i veckan. 49 kr.
 Ibland blir det ju snart några öre billigare
 men ibland också dyrare, då vi äro duktigt
 tungriks. - Åkning blir ej dyr här, men
 tvätt och bad och luthersor ibland.
 Nu nog om oss. Helst nu alla, alla våra
 ålekade, moster och Tuna med. - Pappas
 och mamas kära bref i söndags
 tacka vi uppligt för! Hvad kan mamma
 ha gifvit bliv! ??? Gud låte eder vara
 friska, det är vår dagliga bön. Eder T.

